

jammerlige Breve, hvorom her er Spørgsmaal! Skulde man ikke kunne stole saa meget paa Medlemmerne af Landets Repræsentation, at man kunde betroe dem at blive bekjendte med Enteltheberne i disse Breve? Troer man, at det, naar der efter disse betroede Mænds Forslag bliver gjort Indstilling til Thinget, vil være muligt for Medlemmerne at kunne stemme med Overbeviisning, med Rundskab om Sagens rette Sammenhæng, naar de ikke have haft Veilighed til at gjøre sig bekjendte med Alt, hvad der vedrører Sagen? Nei, jeg troer, det er en ganske ny Fremgangsmaade, man her søger at indføre, og det forekommer mig rigtignok, at det ikke stemmer med Thingets Værdighed at tage derimod. Det forekommer mig, at Ministeren maa gjøre Et af To, enten give fuldstændig Frihed til at bruge disse Actstykker med fornøden Discretion, eller ogsaa sige, at han ikke vil give Dplysninger. Ministeren har været saa god at svare paa mange Spørgsmaal, men der er eet, som endnu staaer ubesvaret, og som jeg derfor skal tillade mig at bringe i Erindring. Den ærede Folketingsmand for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilse) udhævede nemlig, hvorledes Sagen stillede sig den 5te Januar, da Hansen havde Audients hos Ministeren, og da denne gav ham det Raad, igjennem en Collega at nærme sig Ministeren, dersom der var Noget, han ønskede. Efterat dette Raad var givet, fremdukkede pludselig denne Molzen — som har dette Talsent til at snige sig ind alle Vegne og ogsaa ud af Karether — med Brevene. Hvorledes er dette gaaet til? Veed Ministeren Noget om, hvorledes denne Molzen pludselig er kommen ind i denne Sag, uden at noget Menneſte tidligere har henvendt sig til ham om at tage Deel i den? Dette Spørgsmaal blev stærkt nok pointeret af det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds, og det er ogsaa i mine Dine et saa vigtigt Spørgsmaal, at jeg skal tillade mig at gjen- tage det.

Justitsministeren: Den ærede sidste Taler anbede over det Forslag, jeg gjorde, at de saa Actstykker, hvorom her kan være Tale, skulde forelægges visse betroede Mænd af Thing-

get; men det var naturligviis kun et Forslag, og det fremsattes paa Sagens første Stadium. Da jeg begrundede det, tilspøede jeg udtrykkelig den Henstilling, at det skulde være disse Mænd, som afgjorde, hvad der kunde taale Offentligheden, og hvad ikke. Der havde dengang ikke været Tale om, hvorledes det havde sig med den paagjældende Embedsmands fornyede Rejse til Udlandet, men det vil erindres, at jeg ikke under den senere Discussion har kunnet undlade at besvare dette Spørgsmaal. Siden jeg er ved at tale om denne Rejse, maa jeg dog tillade mig at paaanke et Udtryk, som i denne Anledning faldt fra en æret Taler, nemlig at han var sendt til Udlandet af vedkommende Ministerium. Dette maa berigtiges derhen, at jeg betragter Forholdet saaledes, at han ikke har den ringeste officielle Stilling, men at hans Fraværelse er blot taalt, og det er ønsket, at der ikke skulde lægges ham nogen Hindring i Veien i saa Henseende. — Spørgsmaalet om den omtalte Mellemmands Forhold til de første Documenters Ublevering meente jeg at have besvaret ved gjentagende at nævne, at den første Anmeldelse om den paagjældende Embedsmands Forhold, hans Stilling i Paris og den Skade, han formeentlig udøvede, var kommet fra den nævnte Mellemmand. Hvorledes han i det rette Dieblil har kunnet træffe sammen med Hansen hos Birch, kan jeg virkelig ikke sige Noget om, men det er ganske vist, at han fra Begyndelsen af paa en eiendommelig Maade er bleven accepteret som Mellemmand af Hansen, langt udover hvad der laa i min Magt at forudsæe. Derved, at han har faaet de aabne Breve, er han bleven anerkjendt som Besuldmægtiget fra den anden Side; men for mig har han kun været et Mellembud, besjælet, troer jeg, af en nogenlunde god Villie, men ganske vist af en Midtjærhed og Iver, som hans egen Defension tilstrækkelig viser, ikke just har været mig til Vaade. At han har været Besuldmægtiget for mig, benægter jeg paa det Bestemteste, og jeg paastaaer, at han ikke har haft nogenſomhelst anden Berettigelse end den at fungere som Bud. Havde jeg nogenſinde anet, at der kunde være Tale om at ublere ham aabne Breve, havde jeg rigtignok været langt forsigtigere, end